

A magyar fővárosban előbb orfeumban lépett fel. (1910. Télkert.) 1914. június 13-án a Budapesti Színházban vendégszerrepelt a »Sie und ihr Mann« c. 3 felvonásos vj-ban; 1915. január 11-én a Népoperában lépett fel a bécsi Hofburgtheater együttesével; majd 1926. jún. 16-án látogatott el hozzánk, a Városi Színházban lépett ekkor fel, »Der Autowildling« c. énekes bohózatban. Férje: Jarno György (L. o.), magyar származású bécsi színész volt, majd elvált tőle és báró Popper neje lett.

Nijinski (nizsinszki) Vaclav, orosz ballettáncos. Szülei jeles táncosok voltak, majd 9 éves korában őt is beadták a császári balletiskolába és ott maradt 18-ik évéig. Innen kikerülve, Cecchetti keze alá került, aki kiképzését befejezte. 1912. márc. 8-án mutatkozott be nálunk a Népoperában. 1913. szept. 10-én Buenos-Ayresben házasságra lépett Márkus Emilia leányával, Pulszky Romola táncművésznővel. — Nővére Nizsinszka Broniszlava (Szingaevszki Nikolaj táncművész neje) 1930-ban a bécsi állami opera balletmesternője lett. (Lásd egyzersmind: Orosz cári ballet címszót.)

Nikisch Arthur, világhírű dirigens, sz. 1855. okt. 12-én, Lébény (Moson vm.) községében, megh. 1922. jan. 24-én, Lipcsében. Már 20 éves korában a Nemzeti Színház első hegedűse volt és tőlünk a lipcsei városi színházhoz szerződött karmesternek; csakhamar a hírneves lipcsei Gewandhaus-hangversenyek vezetésében is részt vett. Innen Amerikába hívták, a bostoni filharmóniai hangversenyek vezetésére és ő jó ideig Amerika és Európa főbb városaiban működött, mint vendég-dirigens. — 1893. nyarán a M. Kir. Operaházhoz szerződött művészeti igazgatónak; ő hozta nálunk színre Puccini »Manon Lescaut«-ját, Humperdinék »Jancsi és Juliská«-ját, Smetana »Eladott menyasszony«-át, Massenet »Navarrai lányá«-t, támasztotta fel a »Nürnbergi meseterdalnokok«-at stb. és a budapesti zeneélet fejlődéséhez nagy mértékben járult színházi és hangverseny-dirigálásával, egyes operareprizek személyes betanításával stb. De Stesser József kormánybiztos után báró Nopcsa Elek lett az intendáns, aki kezdetől fogva Káldy Gyulát óhajtott

művészeti igazgatónak, — az intendáns s igazgató közti viszony csakhamar annyira elmérgesedett, hogy Nopcsa 1895. nyarán, a távollevő Nikischnek újabb szabadságot kérő sürgönyére, azt a választ küldte: »megparancsolja« Nikischnek, hogy azonnal térjen vissza, — mire az igazgató e művészekkel szemben nem szokásos »kaszárnyastílus« ellen tiltakozva, szerződését felbontotta. (Ezért Nopcsa még pörbe is fogta és vinkulumot is követelt rajta, de eredménytelenül.) — Nikisch azóta nagybárára Berlinben és Lipcsében élt, honnan angol és amerikai vendégdirigálásokra indult időnként, azonfelül énekművésznők kiképzésével is foglalkozott, (növendékei közül főleg Gerhardt Elena tűnt ki), a nyarat pedig a világháború kitöréséig, többnyire Ostendében vagy Wight szigetén töltötte. — 1920. okt. havában huszonöt éves dirigensi jubileuma alkalmából a lipcsei egyetem filozófiai fakultása diszdoktori címmel tüntette ki; 1929-ben a Gewandhaus nyugati oldalán emléket állítottak N-nek. — Neje sz. Heussner Amália énekesnő, színműíró és zeneszerző; fiuk Mitja, elismert zongoraművész.

Nikita, Montenegro királya. Színműve: »A Balkán cárnője«. Bem. 1912. nov. 23. Budapesti Színház.

Nikó Lina, színésznő, a Vígszínház elismert komikája, sz. 1853. ápr. 10-én, Kúnszentmiklóson, megh. 1905. júl. 26-án, Budapesten. Atyja N. Mátyás, jómódú haszonbérő volt, anyja Juhász Teréz. (Megh. 1884. jan. 23-án, Makón.) 1868-ban mint zárdai növendék a pécsi székesegyházban a kórusban énekelt, miközben elhatározta, hogy színésznő lesz; még ez évben, okt. havában elszerződött Károlyi Lajoshoz, ahol szintén a kórusban vett előbb részt, egy év után a »Tíz lány, egy férfi sem« c. operettben Szidi szerepét kapta. Innen 1872-ben Szabadkára megy, azután 1875-ben Szegedre szerződött Mosonyi Károlyhoz; többi igazgatói ezek voltak: Lászy Vilmos, Jakab Lajos, Tóth Béla, Bogyó Alajos, Komlóssy József, Krecsányi Ignác, Geróffy Andor, Fábian László, Halmay Imre. 22 évig volt énekesnő. 1877. júl. 27-én fellépett a Népszínházban, ahol Lukácsy Sándor »A pók« c. népszínművé-